

ТРИБУНА ДОКТОРАНТА І АСПІРАНТА

УДК 343.163 (477)

DOI: <https://doi.org/10.31359/2079.6242.2025.51.265>

Катерина ЗЕЛЕНСЬКА,

Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса
Національної академії правових наук України,
аспірантка відділу дослідження проблем
кримінального процесу та судоустрою
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9948-1526>

ДОБРОЧЕСНІСТЬ В СИСТЕМІ ВИМОГ ДО ПРОКУРОРА

У науковій статті досліджується питання доброчесності як вимоги до прокурора. Актуальність обраної теми зумовлена важливим значенням формування високих стандартів професійної діяльності прокурора, серед яких ключове місце посідає доброчесність. Вона виступає не лише етичною категорією, а й юридично значущою вимогою, що ставиться до прокурорів.

Метою наукової статті є визначення місця і значення доброчесності в системі вимог до прокурора.

Проаналізовано вимогу доброчесності, яка висувається до кандидатів на посаду прокурора, а також до працюючих прокурорів. Виокремлено особливості, яких набуває ця вимога стосовно вказаних категорій суб'єктів, а також порядок декларування та перевірки відповідності цій вимозі. Доведено, що кандидати на посаду прокурора мають оцінюватися більшою мірою з погляду їх законослухняності та додержання загальних етичних принципів, ніж спеціальних антикорупційних вимог та обмежень.

Установлено, що зміст доброчесності є комплексним і включає у себе сукупність позитивних та негативних вимог щодо незалежності, чесності, непідкупності, сумлінності особи, дотримання нею етичних норм, законослухняної та бездоганної поведінки у професійній діяльності та особистому житті, а також законності джерел походження майна, відповідності рівня життя особи та членів її сім'ї задекларованим доходам тощо.

Виокремлено такий важливий маркер доброчесності прокурора, як відсутність адміністративних, кримінальних чи дисциплінарних правопорушень з його боку.

Аргументовано, що в умовах, коли вимога доброчесності прямо не передбачена і не регламентована в Законі України «Про прокуратуру», створюється ситуація правової невизначеності. Для її усунення пропонується закріпити доброчесність серед вимог до кандидатів на посаду прокурора та обов'язків прокурорів. Також обґрунтована потреба додаткової регламентації змісту цієї вимоги, який може бути визначений через сукупність критеріїв, яким має відповідати прокурор чи кандидат на цю посаду.

Ключові слова: доброчесність, прокурор, прокуратура, професійна етика, обов'язки прокурора, таємна перевірка доброчесності, вимоги до кандидата на посаду прокурора.

Постановка проблеми. У контексті реформування системи прокуратури України особливого значення набуває питання формування високих стандартів професійної діяльності прокурора, серед яких ключове місце посідає доброчесність. Вона виступає не лише етичною категорією, а й юридично значущою вимогою, що ставиться до прокурорів. Дотримання цієї вимоги визначає рівень довіри суспільства до органів прокуратури, який

на сьогодні знаходиться на вкрай низькому рівні та потребує підвищення. Водночас практична реалізація вимоги доброчесності супроводжується низкою проблем, пов'язаних із неоднозначністю її змісту, відсутністю уніфікованих критеріїв оцінки та складністю інтеграції в механізми кадрового добору, оцінювання та дисциплінарної відповідальності прокурорів. У зв'язку з цим виникає необхідність теоретичного аналізу доброчесності

як елемента системи вимог до прокурора з метою вдосконалення як її нормативного регулювання, так і практичного застосування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика доброчесності прокурорів та інших представників системи правосуддя досліджувалася такими вітчизняними вченими, як І. О. Билиця, А. Б. Войтенко, Л. В. Гаврилюк, А. В. Лапкін, В. В. Шемчук та ін. Однак, незважаючи на активізацію наукових досліджень у сфері професійної етики прокурорів та антикорупційних стандартів їх поведінки, питання визначення доброчесності як системної вимоги до прокурора залишається недостатньо розробленим. Зокрема, потребує уточнення співвідношення доброчесності з іншими професійними якостями, такими як незалежність, неупередженість, компетентність, а також її місце у структурі правового статусу прокурора. Актуальним є також дослідження інструментів перевірки доброчесності, їх ефективності та відповідності принципам правової визначеності й законності.

Метою наукової статті є визначення місця і значення доброчесності в системі вимог до прокурора.

Виклад основного матеріалу. Вимоги до прокурорів відбивають сукупність суб'єктивних та об'єктивних якостей, які повинні бути наявні в особи, що обіймає посаду прокурора. Можна вважати, що вимоги до прокурорів зумовлені тими завданнями й функціями, які покладаються на прокуратуру. Як слушно наголошує В. В. Шемчук, складні та відповідальні професійні завдання, покладені на прокурорів, вимагають не лише досконалого володіння спеціальними юридичними знаннями, вміннями та навичками, а й належною мірою високого рівня культурної та морально-етичної підготовки. При цьому владний характер повноважень та процесуальна самостійність в ухваленні рішень формують систему ризиків, які можуть негативно вплинути на морально невідповідну та професійно незрілу особистість [1, с. 81]. І. В. Билиця наголошує на тому, що найкраще виконання професійного обов'язку, професіоналізм працівника прокуратури забезпечують моральні якості прокурорів [2, с. 19]. У цих умовах набуває важливого значення закріплення серед вимог до прокурорів вимоги доброчесності, яка передбачає підпорядкування діяльності прокурорів публічним інтересам і запобігає зловживанню повноваженнями з їх боку,

охоплюючи також морально-етичний аспект особистості прокурора.

Слід звернути увагу, що в Законі України «Про прокуратуру» вимоги до прокурорів визначено в контексті формулювання вимог до кандидатів на посаду прокурора. Так, згідно з ч. 1 ст. 27 цього Закону прокурором окружної прокуратури за результатами добору може бути призначений громадянин України, який має вищу юридичну освіту, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, а також проходив базову загальновійськову підготовку або військову службу, крім осіб, визнаних за станом здоров'я непридатними до військової служби. Крім того, відповідно до ч. 6 цієї статті не може бути призначена на посаду прокурора особа, яка: 1) визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною; 2) має захворювання, що перешкоджає виконанню обов'язків прокурора; 3) має незняту чи непогашену судимість або на яку накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією.

Таким чином, система вимог до прокурора передбачає: 1) громадянство України; 2) освітній рівень; 3) володіння державною мовою; 4) проходження військової підготовки або служби; 5) повну дієздатність; 6) належний стан здоров'я; 7) відсутність судимості або адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією. При цьому серед вимог до кандидата на посаду прокурора доброчесність прямо не закріплена, хоча з усіх перелічених вимог вона частково розкрита в останній, що передбачає відсутність у кандидата на посаду прокурора конфліктів із законом.

Варто порівняти вимоги до кандидата на посаду прокурора з вимогами до суддів, які закріплені у ст. 69 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Згідно з ч. 1 цієї статті на посаду судді може бути призначений громадянин України, не молодший тридцяти та не старший шістдесят п'яти років, який має вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права щонайменше п'ять років, є компетентним, доброчесним та володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови.

Відповідно до ч. 9 ст. 69 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» кандидат на посаду суд-

ді відповідає критерію доброчесності, якщо відсутні обґрунтовані сумніви у його незалежності, чесності, неупередженості, непідкупності, сумлінності, у дотриманні ним етичних норм, у його бездоганній поведінці у професійній діяльності та особистому житті, а також щодо законності джерел походження його майна, відповідності рівня життя кандидата на посаду судді або членів його сім'ї задекларованим доходам, відповідності способу життя кандидата на посаду судді його попередньому статусу.

Уявляється, що вимоги до кандидата на посаду прокурора не повинні суттєво відрізнятися від вимог, які ставляться до суддів, оскільки як прокурори, так і судді є представниками системи правосуддя, а прокуратуру розглядають як суміжний інститут судової влади [3]. Отже, доброчесність має бути включена до системи вимог до кандидатів на посаду прокурора і підлягати окремій перевірці при доборі прокурорів.

Слід звернути увагу, що відповідно до п. 12 ч. 1 ст. 30 Закону України «Про прокуратуру» для участі в доборі кандидатів на посаду прокурора особа подає, зокрема, декларацію доброчесності і родинних зв'язків. Отже, можна дійти висновку, що фактично подання зазначеної декларації спрямоване на перевірку доброчесності кандидатів на посаду прокурора.

Декларація доброчесності і родинних зв'язків прокурора, згідно зі зразком, розміщеним на вебсайті Офісу Генерального прокурора, містить такі твердження: «рівень мого життя відповідає наявному в мене і членів моєї сім'ї майну та одержаним нами доходам; мною не здійснювалися витрати, що перевищують мої доходи, отримані із законних джерел; майно, що належить мені на праві власності, набуто із законних джерел; мною не отримувались у подарунок кошти, майно, здобуте протиправним шляхом; мною виконано всі вимоги фінансового контролю, визначені Законом України «Про запобігання корупції», у тому числі в установлені законодавством строки подано декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в якій зазначено достовірні відомості; випадків наявності потенційного та/або реального конфлікту інтересів у моїй діяльності, про які я не повідомив у встановленому порядку, не було; мною не вчинялися корупційні правопорушення або правопорушення,

пов'язані з корупцією; мною не використовувався статус займаної посади та пов'язані з цим можливості у своїх приватних інтересах чи в інтересах третіх осіб; до мене не застосовуються заборони, визначені Законом України «Про очищення влади»; мною не розголошувалися відомості, які становлять таємницю, охоронювану законом; до адміністративної відповідальності я не притягувався (притягувалася); до кримінальної відповідальності я не притягувався (притягувалася); мною не здійснювалася пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди» [4].

Виходячи з наведеного змісту цієї декларації, можна дійти висновку, що критерій доброчесності пов'язується передусім із дотриманням кандидатом на посаду прокурора вимог антикорупційного законодавства, а також невчиненням адміністративних та кримінальних правопорушень, зокрема корупційного характеру.

В юридичній літературі додержання доброчесності також пов'язується із повним і неухильним виконанням прокурором антикорупційних вимог та обмежень [5, с. 164]. Водночас такий підхід до розуміння доброчесності є більш придатним до працюючих прокурорів, а не до кандидатів на ці посади. Так, частина кандидатів взагалі не має попереднього досвіду публічної служби на посадах, що передбачають виконання функцій держави або місцевого самоврядування. При цьому, якщо особа раніше працювала у приватній сфері або взагалі не мала досвіду роботи, то оцінювати її з точки зору додержання вимог антикорупційного законодавства не є виправданим, оскільки раніше такі вимоги на неї не поширювалися. Отже, кандидати на посаду прокурора мають оцінюватися більшою мірою з погляду їх законслухняності та додержання загальних етичних принципів, ніж спеціальних антикорупційних вимог та обмежень.

Відповідність особи критерію доброчесності є однією зі складових предмета спеціальної перевірки під час добору кандидатів на посаду прокурора. Так, згідно із ч. 3 ст. 32 Закону України «Про прокуратуру» фізичні та юридичні особи, громадські організації можуть подавати до органу, що здійснює дисциплінарне провадження, інформацію щодо доброчесності кандидатів на посаду прокурора протягом одного місяця з дня офіційного оприлюднення списку кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит. Відповідно до ч. 5

цієї статті у разі одержання інформації, що може свідчити про недоброчесність кандидата на посаду прокурора, відповідний орган, що здійснює дисциплінарне провадження, розглядає її на своєму засіданні за участю такого кандидата. За результатами розгляду відповідний орган, що здійснює дисциплінарне провадження, може прийняти рішення про відмову у зарахуванні кандидата до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів окружних прокуратур.

Разом із тим наведені положення не конкретизують, у чому може полягати недоброчесність кандидата та в яких випадках її прояви можуть слугувати підставою для відмови у зарахуванні кандидата до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів. Можна вважати, що предмет зазначеної перевірки в частині доброчесності кандидата має узгоджуватися з тими положеннями, що мають бути відображені в анкеті доброчесності і родинних зв'язків, які були наведені вище. Також про недоброчесність кандидата може свідчити й невідповідність між повідомленою ним у зазначеній анкеті інформацією й відомостями, встановленими під час спеціальної перевірки, оскільки обман чи фальсифікація даних в будь-якому випадку свідчать про недоброчесність кандидата.

Таким чином, хоча формально до кандидатів на посаду прокурора й не встановлено вимоги доброчесності, однак фактично вона підлягає декларуванню кандидатами та оцінці під час проведення спеціальної перевірки. У свою чергу, невідповідність кандидата цій вимозі є підставою для відмови у його зарахуванні до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів, а відтак, і перешкоджає призначенню на посаду прокурора. Зважаючи на це, вказана вимога потребує закріплення у ст. 27 Закону України «Про прокуратуру» і належного врегулювання задля визначення її змісту.

При цьому орієнтиром для визначення змісту цієї вимоги можуть слугувати не лише наведені вище положення Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а й норми ч. 3 ст. 29–1 Закону України «Про прокуратуру», згідно з якими кандидат на посаду заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його першого заступника або заступника вважається таким, що відповідає критерію доброчесності, якщо є незалежним, чесним, неупередженим, непідкупним, сумлінним, дотримується

етичних норм та демонструє бездоганну поведінку у професійній діяльності та особистому житті, а також стосовно якого немає сумнівів щодо законності джерел походження майна, відповідності рівня життя кандидата та членів його сім'ї задекларованим доходам, відповідності способу життя кандидата його статусу.

Вочевидь, вимоги до кандидата на посаду заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його першого заступника або заступника є вищими, ніж до пересічного прокурора. Однак не вбачається виправданим той факт, що вимога доброчесності є формально визначеною і змістовно наповненою лише для кандидатів на керівні посади у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі, оскільки стандарт доброчесності має бути єдиним для всіх прокурорів. Цей висновок випливає із положень ч. 2 ст. 15 Закону України «Про прокуратуру», згідно з яким прокурори в Україні мають єдиний статус незалежно від місця прокуратури в системі прокуратури України чи адміністративної посади, яку прокурор обіймає у прокуратурі. Отже, й базові вимоги до прокурорів як складова їх статусу, у тому числі й вимога доброчесності, повинні бути єдиними для всіх прокурорів.

Вимога доброчесності висувається також й до працюючих прокурорів. Так, відповідно до ч. 5 ст. 19 Закону України «Про прокуратуру» прокурор зобов'язаний щорічно проходити таємну перевірку доброчесності. Очевидно, що перевірку може підлягати лише відповідність/невідповідність прокурора вимозі доброчесності, що фактично підтверджує встановлення цієї вимоги для прокурорів. Тобто первинним обов'язком стосовно проходження відповідної перевірки є підтримання прокурором доброчесності при виконанні своїх службових обов'язків і в позаслужбовій діяльності.

Закон України «Про прокуратуру» не розкриває змісту вимоги доброчесності щодо прокурорів, як і предмета відповідної таємної перевірки. Відповідно до Порядку проведення таємної перевірки доброчесності прокурорів, затвердженого наказом Генерального прокурора № 293 від 29 грудня 2022 р., поняття доброчесності прокурора визначається як здатність прокурора спрямовувати свої дії на захист публічних інтересів, відмовляючись від превалювання приватного інтересу під час здійснення наданих йому повноважень, та повідомля-

ти достовірні відомості в декларації доброчесності під час її подання (п. 2 розділу I Порядку) [6]. При цьому зміст вимоги доброчесності, що висувається до прокурорів та підлягає оцінці в межах відповідної таємної перевірки, можна виокремити на підставі положень відповідної декларації. Зокрема, що них належать такі елементи: невчинення дій, що порочать звання прокурора і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності органів прокуратури; невчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень; виконання всіх вимог щодо фінансового контролю, визначених Законом України «Про запобігання корупції»; невчинення дій та неприйняття рішень в умовах конфлікту інтересів; невикористання статусу займаної посади та пов'язаних з цим можливостей у своїх приватних інтересах чи в інтересах третіх осіб; повідомлення про пропозиції щодо неправомірної вигоди або не передбаченого чинним законодавством подарунка у встановленому порядку; нездійснення розголошення або використання в інший спосіб у своїх інтересах чи в інтересах третьої особи інформації, що стала відома прокурору у зв'язку з виконанням своїх службових повноважень, крім випадків, встановлених законом; невчинення прокурором корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення; непритягнення прокурора до кримінальної відповідальності; відсутність випадків перебування прокурора у стані сп'яніння під час керування транспортними засобами або відмови від огляду з метою виявлення такого стану; непритягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності.

При цьому декларація доброчесності, як і порядок проведення таємної перевірки доброчесності прокурорів, затверджуються наказом Генерального прокурора, що дає можливість останньому

самостійно встановлювати і змінювати зміст вимоги доброчесності до прокурорів. Уявляється, що такий підхід не є виправданим, тому складові (критерії) доброчесності прокурорів мають визначатися Вищою радою правосуддя або органами прокурорського самоврядування.

Висновки. На підставі викладеного можна дійти висновку, що доброчесність є вимогою, що висувається як до кандидатів на посаду прокурора, так і до працюючих прокурорів. При цьому ця вимога прямо не передбачена і не регламентована в Законі України «Про прокуратуру». Відповідність особи критерію доброчесності підлягає декларуванню та перевірці. Для кандидатів на посаду прокурора така оцінка здійснюється в межах спеціальної перевірки, а для прокурорів – в межах таємної перевірки доброчесності. Зміст доброчесності є комплексним і включає у себе сукупність позитивних та негативних вимог щодо незалежності, чесності, непідкупності, сумлінності особи, дотримання нею етичних норм, законслухняної та бездоганної поведінки у професійній діяльності та особистому житті, а також законності джерел походження майна, відповідності рівня життя особи та членів її сім'ї задекларованим доходам тощо. Важливим маркером доброчесності прокурора є відсутність адміністративних, кримінальних чи дисциплінарних правопорушень з його боку.

Для забезпечення правової визначеності вимоги доброчесності вона повинна бути закріплена серед вимог до кандидатів на посаду прокурора (ч. 1 ст. 27 Закону України «Про прокуратуру») та обов'язків прокурорів (ч. 5 ст. 19 Закону України «Про прокуратуру»). Також додаткової регламентації потребує зміст цієї вимоги, що може бути визначений через сукупність критеріїв, яким має відповідати прокурор чи кандидат на цю посаду.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ:

1. Шемчук В. В. Професійна етика діяльності прокурора. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2023. № 1. С. 77–85. DOI <https://doi.org/10.32782/2311-8040/2023-1-10>.
2. Билиця І. О. Професійна етика прокурора як різновид юридичної етики. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. Юриспруденція*. 2016. № 23. С. 17–20.
3. Лапкін А., Бондарчук В. Місце прокуратури в системі органів державної влади України. *Наука онлайн: Міжнародний електронний науковий журнал*. 2019. № 4. URL: <https://nauka-online.com/ua/publications/yurisprudentsiya/2019/4/mistse-prokuraturoi-v-sistemi-organiv-derzhavnoyi-vladi-ukrayini/>
4. Декларація доброчесності і родинних зв'язків. URL: https://old.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=228982

5. Етика прокурора, судді, слідчого : навчальний посібник / Л. М. Гуртієва, О. В. Капліна, А. В. Лапкін та ін. ; тех. ред. Ю. Д. Батан ; за ред. А. В. Лапкіна, Г. Шмельцер. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. 284 с.
6. Порядок проведення таємної перевірки доброчесності прокурорів: затверджений Наказом Генерального прокурора від 29 грудня 2022 року №293. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0293905-22#Text>

REFERENCES:

1. Shemchuk, V. V. (2023). Profesiina etyka diialnosti prokurora [Professional ethics of a prosecutor]. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav. Seriya yurydychna*, 1, 77–85. DOI <https://doi.org/10.32782/2311-8040/2023-1-10>.
2. Bylytsia, I. O. (2016). Profesiina etyka prokurora yak riznovyd yurydychnoi etyky [Professional ethics of a prosecutor as a type of legal ethics]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser. Yurysprudentsiia*, 23, 17–20.
3. Lapkin, A., Bondarchuk, V. (2019). Mistse prokuratury v systemi orhaniv derzhavnoi vlady Ukrainy. *Nauka onlain: Mizhnarodnyi elektronnyi naukovyi zhurnal*, 4. URL: <https://nauka-online.com/ua/publications/yurisprudentsiya/2019/4/mistse-prokuraturi-v-sistemi-organiv-derzhavnoyi-vlady-ukrayini/>.
4. Office of the Prosecutor General. *Deklaratsiia dobrochesnosti i rodyunnykh zviazkiv* [Declaration of integrity and family ties]. URL: https://old.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=228982.
5. Hurtiieva, L. M., Kaplina, O. V., Lapkin, A. V., Mazur, M. R. & Slyusarchuk, Kh. R. (2022). Etyka prokurora, suddi, slidchoho : navchalnyi posibnyk [Ethics of a prosecutor, judge, investigator: a textbook] (A. V. Lapkin & H. Shmeltser, Red.). Odessa: Vydavnychiy dim «Helvetyka».
6. Poriadok provedennia taiemnoi perevirky dobrochesnosti prokuroriv: zatverdzhenyi Nakazom Heneralnoho prokurora vid 29 hrudnia 2022 roku №293 [Procedure for conducting a secret check of the integrity of prosecutors: approved by Order of the Prosecutor General of December 29, 2022 No. 293]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0293905-22#Text>.

Kateryna ZELENSKA,
*Postgraduate student of the Department
of Research of Criminal Process and Judicial
System Problems of the Academician Stashis
Scientific Research Institute for the Study
of Crime Problems of the National Academy
of Legal Sciences of Ukraine,*
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9948-1526>

INTEGRITY IN THE SYSTEM OF REQUIREMENTS FOR A PROSECUTOR

This academic article examines the issue of integrity as a requirement for prosecutors. The relevance of the chosen topic stems from the importance of establishing high standards for the professional conduct of prosecutors, amongst which integrity plays a key role. It serves not only as an ethical category but also as a legally significant requirement imposed on prosecutors.

The aim of this academic article is to determine the place and significance of integrity within the system of requirements for prosecutors.

The requirement of integrity imposed on candidates for the position of prosecutor, as well as on serving prosecutors, is analysed. The specific features of this requirement in relation to the aforementioned categories of individuals are highlighted, as well as the procedure for declaring and verifying compliance with this requirement. It has been established that candidates for the post of prosecutor should be assessed primarily on the basis of their law-abiding conduct and adherence to general ethical principles, rather than on specific anti-corruption requirements and restrictions.

It has been established that the concept of integrity is multifaceted and encompasses a range of positive and negative requirements regarding a person's independence, honesty, incorruptibility and conscientiousness, their adherence to ethical standards, law-abiding and impeccable conduct in professional activities and personal life, as well as the legality of the

sources of property, the correspondence of the standard of living of the individual and their family members to their declared income, and so on.

An important marker of a prosecutor's integrity has been identified as the absence of administrative, criminal or disciplinary offences on their part.

It is argued that, in circumstances where the requirement of integrity is not explicitly provided for or regulated in the Law of Ukraine 'On the Prosecutor's Office', a situation of legal uncertainty arises. To address this, it is proposed to enshrine integrity among the requirements for candidates for the post of prosecutor and the duties of prosecutors. The need for further regulation of the content of this requirement is also justified; this content may be defined through a set of criteria that a prosecutor or candidate for this position must meet.

Keywords: *integrity, prosecutor, prosecution service, professional ethics, duties of a prosecutor, confidential integrity check, requirements for candidates for the position of prosecutor.*

Стаття надійшла до редакції: 15.04.2026 р.

Прийнята до друку: 13.05.2026 р.